

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/89/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8711215209
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Šebeň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8711215209.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Šebeňa a sudcov JUDr. Milana Majerníka a JUDr. Mareka Kohúta právnej veci žalobcu: Slovenská advokátska komora, so sídlom Bratislava, 813 42, Kolárska 4, IČO. 30 795 141, právne zastúpeného spoločnosťou Legium, s.r.o., so sídlom Bratislava - Staré mesto, 811 04, Bukureštská 3, IČO: 36 867 870, proti žalovanému: JUDr. T. U., nar. X.X.XXXX, bytom U. N., XXX XX, J. XXXX/XX, o zaplatenie 85,60 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 17C/57/2013 - 51 zo dňa 31.5.2013, zhodou hlasov členov senátu takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa.

N e p r i z n á v a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 85,60 eur s 9,25 % p.a. úrokom z omeškania zo sumy 34,50 eur od 1.5.2009 do zaplatenia, zo sumy 16,60 eur od 1.5.2009 do zaplatenia a nahradiť iné trovy konania vo výške 16,50 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 86,92 eur na účet právneho zástupcu žalobcu vedený v M., a.s., č. ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Po vykonanom dokazovaní mal za preukázané, že žalovaný vykonával advokáciu a bol zapísaný v zozname advokátov vedenom žalobcom v období od 29.12.2003 do 30.4.2009, kedy bol zo zoznamu vyčiarknutý na základe vlastnej žiadosti. Zápisom do zoznamu advokátov vznikla žalovanému povinnosť platiť príspevok na činnosť komory a príspevok do sociálneho fondu ako ďalšiu určenú platbu. Túto povinnosť si žalovaný za rok 2009 nesplnil, keď neuhradil v lehote splatnosti do 30.4.2009 alikvotnú časť príspevku na činnosť komory do vyčiarknutia zo zoznamu advokátov dňa 30.4.2009 vo výške 34,50 eur. Rovnako neuhradil v lehote splatnosti do 30.4.2009 príspevok do sociálneho fondu vo výške 16,60 eur. Pokiaľ žalovaný vzniesol námietku premlčania, súd mal za preukázané, že nárok žalobcu nie je premlčaný. Splatnosť príspevku na činnosť komory a splatnosť príspevku do sociálneho fondu bola dňa 30.4.2009 a žalobca mohol právo vykonať prvý raz nasledujúci deň, t. j. 1.5.2009. Žalobca podal žalobu dňa 29.11.2011, t. j. v 3-ročnej premlčacej dobe, ktorá začala plynúť dňom 1.5.2009. Pokiaľ žalovaný namietal, že mu nebola doručená žiadna výzva žalobcu na zaplatenie neuhradených príspevkov na činnosť komory a do sociálneho fondu za rok 2009, súd mal z doručky do vlastných rúk preukázané, že žalovaný výzvu žalobcu na zaplatenie príspevku na činnosť SAK a príspevku do sociálneho fondu za rok 2009 prevzal osobne dňa 20.11.2009. Keďže žalovaný bol s plnením peňažného dlhu v omeškaní, žalobca má ako veriteľ nárok na zákonné úroky z omeškania vyčíslené v súlade s Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z. o 8 percentuálnych bodov vyššie, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania

s plnením peňažného dlhu, t.j. vo výške 9,25 % p.a. zo súm 34,50 eur a 16,60 eur od 1.5.2009 do zaplataenia.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal žalobcovi ako úspešnému účastníkovi náhradu iných trov konania predstavujúcich zaplatený súdny poplatok vo výške 16,50 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 86,92 eur. Za 1 úkon právnej služby predstavuje odmena 16,60 eur, ktorú súd priznal za 3 úkony právnej služby uvedené v odôvodnení rozhodnutia, spolu odmena 49,80 eur. Po pripočítaní 20 % DPH a k tomu prináležiaci režijný paušál (2x 7,41 eur za úkony v rok 2011 a 1 x 7,81 eur za úkony v roku 2013) tvoria trovy právneho zastúpenia spolu 86,92 eur.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Navrhol alternatívne rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie alebo rozsudok zmeniť a žalobný návrh zamietnuť v celom rozsahu. Uplatnil si náhradu trov celého konania. Ako dôvod uviedol, že mu ako účastníkovi konania postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom, keď platobný rozkaz zo dňa 16.7.2012 bol adresovaný na adresu: „JUDr. T. U., nar. X.X.XXXX, C. XXXX/X, XXX XX T.“. Proti takto doručenému platobnému rozkazu podal osobne dňa 3.8.2012 odpor, v ktorom vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku a kde namietal, že žiadnu výzvu na zaplataenie nedoplatku neprevzal a nikdy mu nebola doručená. Ako prílohu pripojil listinu zo dňa 10.1.2005, kde písomne oznámil SAK zmenu sídla jeho advokátskej kancelárie z adresy T., C. XXXX/X na novú adresu U. č. XXX, XXX XX U. N., P.O.Box 9. Súd sa s jeho odporom proti platobnému rozkazu vôbec nezaoberal, len okrajovo skonštatoval, že žalobca ho vyzval na úhradu príspevku na činnosť za rok 2009, ktorú výzvu on prevzal dňa 20.11.2009. Neakceptovaním námietky žalovaného týkajúcej sa doručenia písomností SAK bolo povinnosťou súdu šetriť, či skutočne došlo k riadnemu vykonaniu doručenia písomností. Nesplnením tejto podmienky doručovania písomností započalo vadné súdne konanie. Oznámenie o zaplataení príspevku na činnosť SAK a príspevku do sociálneho fondu za rok 2009 mu do dňa spísania odvolania nebolo doručené na adresu sídla jeho bývalej advokátskej kancelárie, ktorej sídlo je totožné s adresou jeho trvalého bydliska vo U. N., J. XXXX/XX, predtým U. XXX. Až z odôvodnenia rozsudku sa dozvedel, že súd

rozhodol bez nariadenia pojednávania, pričom oznámenie, ako aj uznesenie na zaplataenie súdneho poplatku zo dňa 30.1.2013 zaslal na adresu JUDr. T. U., nar. X.X.XXXX, C. XXXX/X, T. a to napriek tomu, že súdu už bola známa jeho adresa trvalého bydliska. Podobne aj rozsudok mu súd dal doručiť na adresu C. XXXX/X, T., kde nebýva najmenej od roku 2004. Rozsudok, ktorý mu bol zaslaný súdom doporučenou poštou, neprevzal a doručenkú nepodpísal. Rozsudok osobne prevzal až dňa 2.7.2013 v kancelárii Okresného súdu v Poprade od administratívnej pracovníčky. V prípade, že by mu bola výzva žalobcu z roku 2009 doručená na správnu adresu do miesta sídla jeho advokátskej kancelárie (bývalej), t. j. do U. N., J. ul. XXXX/XX, kde trvale býva, výzvu by osobne prevzal a nedoplatok uhradil obratom žalobcovi. Keďže predmetná výzva z 20.11.2009 bola zaslaná na adresu, kde sa zdržiava a nebýva od roku 2004, nemohol ju prevziať. Vzhľadom na vadu v doručovaní zásielok, a to tak zo strany žalobcu ako aj zo strany súdu, je preukázané, že Okresný súd v Poprade nebol príslušný vo veci konať. Príslušným súdom z pohľadu žalobcu je Okresný súd Kežmarok. Je preukázané, že žalobcovi začala plynúť premlčacia doba 1.5.2009 a končí dňom 1.5.2012. Je nepochybne preukázané, že výzva na zaplataenie príspevku na činnosť komory a poplatku do sociálneho fondu za rok 2009 mu nebola doručená. Podpis na doručenke z 20.11.2009 (zrejme 2009) nie je žalovaného. Žalobca vedel od januára 2005 o sídle jeho advokátskej kancelárie vo U. N., na ktorej adrese je aj miesto jeho trvalého bydliska. Podaním zo dňa 29.8.2013 doplnil svoje dôvody tým tvrdením, že od 1.5.2009 už nie je advokátom, avšak nie je pravdou, že kancelária - bývalé sídlo jeho advokátskej kancelárie neexistuje. Táto kancelária je v jeho rodinnom dome aj v súčasnosti na

nezmenenej adrese. Žalobca výzvu z 20.11.2009 poslal na jeho bývalú adresu jeho trvalého bydliska, ktorú má uvedenú v matrike advokátov buď nedopatrením alebo zámerne, pretože v súdnych rozhodnutiach vydaných i v predchádzajúcich sporoch je uvedené, že býva na U. XXX (teraz J. XXXX/XX), XXX XX U. N.. Všetky svoje povinnosti za dobu pôsobenia advokáta vo vzťahu k žalobcovi si vždy riadne plnil. Pravdou je, že po vyškrtnutí zo zoznamu advokátov uvádzané príspevky za rok 2009 nesplnil, avšak nie úmyselne, jednoducho na to zabudol. Pokiaľ by bol obdržal výzvu - urgenciu na zaplataenie spomínaných príspevkov, túto povinnosť by bol okamžite splnil.

Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania, ktoré do rozhodnutia odvolacieho súdu nekonkretizoval. Rozhodnutie súdu označil za vecne správne a s právnym názorom súdu vyjadrenom v odôvodnení

rozsudku v plnom rozsahu súhlasí. Poukázal na skutočnosť, že výzvu na zaplatenie adresoval na adresu C. XXXX/X, XXX XX T. z dôvodu, že je vedená v matrike advokátov vedenej žalobcom, ako adresa trvalého bydliska žalovaného. Nakoľko žalovaný bol ku dňu 30.4.2009 vyčiarknutý zo zoznamu SAK a teda od 1.5.2009 nevykonával advokátsku činnosť, nemal sídlo advokátskej kancelárie a teda sa na neho nevzťahovalo ust. § 25 ods. 2 Advokátskeho poriadku, preto žalobca adresoval výzvu na adresu trvalého bydliska žalovaného. Súd mal za preukázané, že žalovaný výzvu žalobcu na zaplatenie príspevku na činnosť SAK za rok 2009 a príspevku do sociálneho fondu za rok 2009 prevzal osobne dňa 20.11.2009. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že podpis na doručenke nie je jeho, má toto svoje tvrdenie preukázať. Listom zo dňa 30.4.2009 adresovaným žalovanému na adresu jeho sídla Športová XXX, U. N., ktorým mu žalobca oznamuje jeho vyčiarknutie zo zoznamu advokátov vedeného SAK, bola mu zároveň oznámená alikvotná výška príspevku na činnosť SAK za rok 2009 a príspevku do sociálneho fondu za rok 2009, ktorú je povinný žalovaný uhradiť. Zároveň mu boli oznámené aj platobné údaje žalobcu. Žalovaný neoznámil žalobcovi, že by býval na adrese U. XXX, U. N..

Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok bez zopakovania či dopĺňovania dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa preto, aj keď sa jedná o drobný spor, o ktorom súd prvého stupňa rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 115a O.s.p., rozhodol odvolací súd taktiež bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 1 písm. b) O.s.p.). Nakoľko rozsudok vo veci samej musí byť verejne vyhlásený, bol termín verejného vyhlásenia rozsudku uverejnený v zákonom stanovenej lehote na úradnej tabuli súdu (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.). Pri preskúmaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený tento rozsudok preskúmať z iných dôvodov, než ktoré boli výslovne uvedené v podanom odvolaní. Výnimkou by mohli byť len vady konania, pokiaľ by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 1, 3 O.s.p.). Po takomto preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalovaného nie je opodstatnené. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a len na zdôraznenie jeho správnosti k tam uvedeným dôvodom dodáva:

V preskúmanej veci v čase rozhodovania odvolacieho súdu žalovaný nespochybňuje výšku vymáhanej istiny a ani výšku vymáhaných úrokov z omeškania. Celú svoju obranu založil na tvrdení o vadnom postupe súdu a žalobcu pri doručovaní zásielok, o miestnej nepríslušnosti súdu, o tom, že nebol vyzvaný žalobcom na zaplatenie týchto položiek a že nárok žalobcu je premlčaný. Tieto odvolacie dôvody nepovažuje odvolací súd za opodstatnené.

Prvostupňový súd rozhodol v preskúmanej veci bez nariadenia pojednávania z dôvodu, že ide o drobný spor (§ 115 ods. 2 a § 200e ods. 1 O.s.p.). V takom prípade nemusia byť splnené podmienky uvedené v § 115a ods. 1 O.s.p. a teda nie je potrebný ani súhlas účastníkov, ani nemusia byť o takomto postupe súdu vopred informovaní.

Na konanie v tejto veci by mal byť miestne príslušný všeobecný súd žalovaného, t. j. súd, v obvode ktorého mal bydlisko v deň začatia súdneho konania (§ 84, § 85 ods. 1 a § 11 ods. 1 O.s.p.). Žalobca však môže podať návrh na ktoromkoľvek súde. Ten súd, na ktorom bol návrh podaný, môže skúmať svoju miestnu príslušnosť prv, než začne konať o veci samej. Neskôr ju skúma len na námietku účastníka, ak ju uplatní najneskôr pri prvom úkone, ktorý mu patrí (§ 105 ods. 1 O.s.p.).

Žalovaný dňa 3.8.2012 podal odpor proti platobnému rozkazu, v ktorom nenamietal nedostatok miestnej príslušnosti Okresného súdu Poprad. Preto na takúto námietku podanú až v odvolaní proti rozsudku nemožno prihliadať.

Žalovaný svoju obranu vo veci samej právne zdôvodňuje odkazom na ust. § 563 Občianskeho zákonníka. Podľa tohto ustanovenia, ak nie je doba splnenia dohodnutá, stanovená právnym predpisom alebo určená v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, keď bol o plnenie veriteľom požiadaný.

Čas splnenia (splatnosť) je právne významný predovšetkým z hľadiska počiatku behu všeobecnej premlčacej doby. Druhá veta citovaného ustanovenia je však právne významná a aplikovateľná len v prípade, ak nie je čas plnenia dohodnutý, stanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí.

Pod pojmom právny predpis teória rozumie písomný normatívny právny akt, ktorý obsahuje aspoň jednu právnu normu a ktorý je uverejnený v zbierke zákonov.

Interným predpisom sa rozumie interná (vnútrorezortná) normatívna inštrukcia, ktorá je prostriedkom riadiacej činnosti ústredného orgánu voči podriadeným orgánom, organizáciám a ich pracovníkom.

Rozdiel medzi právnym a interným predpisom spočíva najmä v tom, že kým právny predpis je všeobecne záväzný, interný predpis zaväzuje len orgány, organizácie a pracovníkov riadených orgánom, ktorý interný predpis vydal.

Podľa § 29 ods. 1 zák. č. 586/2003 Z. z. o advokácii - ďalej len ZOA advokát je povinný riadne a včas platiť príspevok na činnosť komory a vykonávať ďalšie platby určené predpisom komory uznesením konferencie advokátov (§ 68), prípadne predsedníctvom komory (§ 70) v rámci jej právomoci. Navyiac, takáto povinnosť stanovená uznesením konferencie advokátov spĺňa podmienky pre aplikáciu § 563, keďže čas plnenia bol dohodnutý konferenciou advokátov ako najvyššieho orgánu Slovenskej advokátskej komory.

Advokátsky poriadok Slovenskej advokátskej komory je vnútorným predpisom, ktorý upravuje povinnosti advokáta (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3SŽ/13/2011 zo dňa 10.5.2012). Splatnosť nezaplateného príspevku na činnosť žalobcu, ako aj príspevku do sociálneho fondu nastala ku dňu 1.5. príslušného kalendárneho roka tak, ako je to uvedené v § 4 ods. 2 Uznesenia konferencie advokátov, či v § 2 ods. 3 Uznesenia konferencie advokátov zo dňa 4.7.2008. Žalovaný ako dlžník bol povinný splniť tieto svoje záväzky prvého dňa po tom, čo ho o plnenie žalobca ako veriteľ požiadala. Žalobca tak urobil jednak oznámením zo dňa 30.4.2009 o vyčiarknutí žalovaného zo zoznamu SAK ku dňu 30.4.2009, ako aj vo výzve na zaplatenie z 12.11.2009. Prvé z uvedených podaní bolo doručované žalovanému na adresu U. N., J. XXXX, pričom žalovaný ani raz v priebehu konania nepoprel, že by túto listinu nebol prevzal. Preto je bez právneho významu obrana žalovaného, že on neprevzal výzvu zo dňa 20.11.2009 túto zásielku, pretože bola zasielaná na adresu bydliska, kde už v tom čase nebyval.

Preverovanie, kto v skutočnosti prevzal výzvu zo dňa 12.11.2009 je však nadbytočné vzhľadom k tomu, že žalovaný nespochybňuje prevzatie listiny označenej ako Vyčiarknutie zo zoznamu advokátov zo dňa 30.4.2009. V tejto listine bolo výslovne oznámené žalovanému, že za rok 2009 mal zaplatiť alikvotnú časť príspevku na činnosť SAK v sume 34,50 eur a neskrátený príspevok do sociálneho fondu v sume 16,60 eur, pričom v oboch prípadoch žalobca mu oznámil aj čísla účtov, na ktoré má tieto platby uskutočniť.

Splatnosť oboch položiek v preskúmvanej veci nastala ku dňu 1.5.2009. Keďže žalovaný nezaplatil príspevky, ktorých úhradu mu ukladal priamo zákon a navyiac aj v dohodnutom termíne splatnosti, dostal sa dňom 1.5.2009 do omeškania s ich zaplatením. Vzhľadom k tomu, že žaloba bola podaná na súd 29.11.2011, nie je nárok žalobcu premlčaný.

Z týchto dôvodov odvolací súd v súlade s § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej.

Podaným odvolaním bolo dotknuté napadnuté rozhodnutie aj vo výroku o náhrade trov prvostupňového konania. Odvolaním sa však výslovne nespochybňuje ani výška náhrady, ktorú je žalovaný povinný zaplatiť, ani dôvody ich prisúdenia. Preto musel byť bez ďalšie potvrdený aj tento výrok rozsudku.

Úspech v odvolacom konaní mal žalobca. V dôsledku toho mu v súlade s § 142 ods. 1 a § 224 ods. 1 O.s.p. vzniklo právo na náhradu všetkých účelne vynaložených trov odvolacieho konania. Žalobca si náhradu týchto trov uplatnil vo svojom vyjadrení zo dňa 6. 8. 2013, avšak výšku uplatňovanej náhrady trov odvolacieho konania do rozhodnutia odvolacieho súdu nevyčíslil. Nakoľko rozsudok v preskúmvanej veci bol vyhlasovaný, mal žalobca v súlade s § 151 ods. 1 O.s.p. právo v lehote nasledujúcich troch pracovných dní výšku trov odvolacieho konania vyčísliť. Preto pri vyhlasovaní rozsudku bolo rozhodnuté len o prisúdení náhrady trov konania žalobcovi.

Pretože žalobca v zákonom stanovenej lehote nevyčíslil výšku trov, prestal byť odvolací súd viazaný svojim rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi a náhradu trov konania nepriznal žiadnemu z nich (§ 151 ods. 2 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch).

Poučenie:

Proti tomu rozsudku nie je odvolanie prípustné.